

Devetnajsto zasedanje sveta OZN za človekove pravice

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. februarja 2012 k stališču Parlamenta o zasedanju Sveta ZN za človekove pravice (2012/2530(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah ter vseh konvencij Združenih narodov ter pripadajočih izbirnih protokolov¹,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah ter Listine EU o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o Svetu Združenih narodov za človekove pravice (UNHRC), zlasti resolucije z dne 10. marca 2011 o prioritetah 16. zasedanja sveta ZN za človekove pravice ter pregleda za leto 2011²,
- ob upoštevanju delegacije Pododbora Evropskega parlamenta za človekove pravice, ki je odpotovala v Ženevo na 16. zasedanje Sveta ZN za človekove pravice, in njenega poročila pododboru, ter skupne delegacije Odbora za zunanje zadeve in Pododbora za človekove pravice na 66. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2011 o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji³,
- ob upoštevanju resolucije Sveta ZN za človekove pravice št. 16/21 z dne 25. marca 2011 o pregledu dejavnosti in delovanja Sveta za človekove pravice,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. maja 2011 o EU kot globalnem akterju: njena vloga v mednarodnih organizacijah⁴,
- ob upoštevanju prihajajočega, sedmega kroga Sveta ZN za človekove pravice, zlasti 19. zasedanja, ki bo od 27. februarja do 23. marca 2012, ter 13. in 14. zasedanja splošnega rednega pregleda, ki bo organiziran v letu 2012,
- ob upoštevanju preteklih rednih in izrednih zasedanj Sveta ZN za človekove pravice ter prvega kroga splošnega rednega pregleda, ki se je zaključil decembra 2011,
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Evropske komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 12. decembra 2011 o človekovih pravicah in demokraciji v središču zunanjega delovanja – za učinkovitejši pristop (COM(2011)0886),

¹ Konvencija ZN proti mučenju, Konvencija ZN o otrokovih pravicah, Konvencija ZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, Konvencija ZN o pravicah invalidov, Mednarodna konvencija o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0097.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0334.

⁴ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0229.

- ob upoštevanju členov 2, 3(5), 18, 21, 27 in 47 Pogodbe o Evropski uniji,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker so spoštovanje, spodbujanje in varstvo univerzalnosti človekovih pravic del etičnega in pravnega reda Evropske unije ter eden od temeljev evropske enotnosti in celovitosti¹,
 - B. ker bi moral zdajšnji pregled politike EU o človekovih pravicah prispevati k temu, da bi zunanja politika EU prevzela bolj aktivno, skladno in učinkovito vlogo v svetu;
 - C. ker bi morale EU in njene države članice zagotavljati spoštovanje človekovih pravic v svojih lastnih politikah, da bi izboljšali skladnost med notranjo in zunanjo politiko in tako povečali verodostojnost EU in Sveta ZN za človekove pravice;
 - D. ker si morajo vsi mednarodni akterji prizadevati, da bodo odpravljena dvojna merila ter selektivnost in politizacija pri obravnavi človekovih pravic,
 - E. ker je Svet za človekove pravice edinstvena platforma, specializirana za splošne človekove pravice, in poseben forum, ki se ukvarja s človekovimi pravicami v sistemu ZN; ker mu je zaupana pomembna naloga za uveljavljanje ter krepitev varstva in spoštovanja človekovih pravic v svetu,
 - F. ker bi bilo treba upoštevati vpliv, ki ga ima delo, opravljeno v tretjem odboru generalne skupščine in v Svetu ZN za človekove pravice, na razprave v Varnostnem svetu ZN;
 - G. ker bo na 19. zasedanje Sveta ZN za človekove pravice v Ženevi odpotovala tudi delegacija Pododbora Evropskega parlamenta za človekove pravice, kot je bilo tudi v preteklih letih ob zasedanjih Sveta;
 1. je seznanjen s tem, da poteka proces potrditve prednostnih nalog EU za 19. zasedanje Sveta ZN za človekove pravice, in pozdravlja imenovanje Burme/Mjanmara, Demokratične ljudske republike Koreje, Sirije, Libije in Irana kot ključnih tem;
 2. pozdravlja dejstvo, da so na dnevnem redu 19. rednega zasedanja, med drugim, okrogle mize o vključevanju človekovih pravic, svobodi izražanja na svetovnem spletu, svobodi veroizpovedi, prepričanja in vesti, o diskriminaciji in nasilju zaradi spolne usmerjenosti in spolne identitete, človekovih pravic in HIV/AIDS, ter deklaracija o pravicah manjšin, kot tudi številna srečanja o pravicah otrok ter o mučenju, človekovih pravicah in boju proti terorizmu, prisilnih izginotjih in samovoljnem pridržanju; poziva države članice, naj se konstruktivno vključijo v te razprave ter jasno pokažejo, da splošne in nedeljive človekove pravice veljajo za vse ljudi, ne glede na njihovo spolno usmerjenost in spolno identiteto;
 3. pozdravlja nominacije za mandate neodvisnega strokovnjaka za spodbujanje demokratične in pravične mednarodne ureditve, posebnega poročevalca za spodbujanje resnice, pravičnosti, povračila škode ter jamstvo neponovitve, posebnega poročevalca za stanje človekovih pravic v Siriji in neodvisnega strokovnjaka za stanje človekovih pravic v Sudanu; je seznanjen s tem, da bodo posebni poročevalci med drugim predložili poročila o položaju človekovih pravic v DLR Koreji, Iranu in Burmi/Mjanmaru, o mučenju in o drugem krutem, nečloveškem in ponižujočem ravnanju ali kaznovanju ter o položaju borcev

¹ Členi 2, 3(5) in 6 Pogodbe o Evropski uniji.

za človekove pravice in o svobodi veroizpovedi in prepričanja; poziva države članice, naj se dejavno vključijo v te razprave;

Delo Sveta ZN za človekove pravice

4. pozdravlja močnejše vključevanje človekovih pravic v delo Združenih narodov, kar se na primer kaže v vedno pogostejšem poročanju Urada visoke komisarke za človekove pravice, vključno z zelo dobro vodenim predstavništvom v New Yorku na ravni pomočnika generalnega sekretarja ZN, ali v izvedbi vsakoletne javne razprave, ki jo organizira Svet ZN za človekove pravice s ciljem sodelovanja z vodji vodilnih organov in sekretariatov agencij in skladov Združenih narodov, kot je zahteval izid pregleda; močno podpira države članice Varnostnega sveta ZN, da od Sveta za človekove pravice bolj redno zahtevajo poročila in se tako bolj učinkovito borijo proti kršitvam človekovih pravic, ki so jedro številnih konfliktov, ki jih obravnava Varnostni svet ZN;
5. ponovno poziva EU in države članice, naj dejavno nasprotujejo vsem poskusom spodkopavanja koncepta univerzalnosti, nedeljivosti in medsebojne odvisnosti človekovih pravic ter naj dejavno spodbujajo Svet ZN za človekove pravice, da enakovredno obravnava diskriminacijo na vsaki podlagi – spola, rase, starosti, spolne usmerjenosti in vere ali prepričanja; meni, da je treba resolucijo Sveta ZN za človekove pravice 17/19 z dne 17. junija 2011 o človekovih pravicah, spolni usmerjenosti in spolu nadgraditi s konkretnimi in trajnimi ukrepi;
6. ponovno poudarja svojo zahtevo državam članicam EU, naj bodo še naprej za zgled in podprejo univerzalnost delovanja Sveta ZN za človekove pravice, predvsem z ratifikacijo vseh mednarodnih instrumentov za človekove pravice, ki jih je sprožil; obžaluje zlasti, da nobena država članica EU ni ratificirala Mednarodne konvencije o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin, da številne države članice še niso sprejele in/ali ratificirale Konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem in da je samo ena država članica ratificirala izbirni protokol k Mednarodnemu paktu o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, ter ponavlja poziv vsem državam članicam EU, naj te konvencije ratificirajo;
7. je še vedno zaskrbljen zaradi vztrajne „blokofske delitve“, ki kljub skromnim izboljšavam pogosto prevladuje in vpliva na izbor držav in situacij, ki so deležne pozornosti Sveta ZN za človekove pravice, kar negativno vpliva na njegovo avtoriteto in verodostojnost;
8. obžaluje, da proces pregleda ni pripeljal do bolj ambicioznih meril za članstvo, kar zadeva zaveze in prakse pri vprašanju človekovih pravic; ponavlja poziv k izvedbi volitev, na katerih bi nastopile vse regionalne skupine, in priporoča, naj EU in njene države članice jasno zavrnejo koncept „čiste preteklosti“, kot so ga predložile regionalne skupine, ter naj bodo pri tem za zgled;

Kršitve človekovih pravic v državah arabske pomladi

9. je seznanjen z obnovljenim članstvom Libije v Svetu ZN za človekove pravice ter pozdravlja ponovno vključitev te države; obžaluje pa, da priložnost ni bila izkoriščena za oblikovanje strogih in preglednih meril za ponovno vključitev izključenih članic, ki bi morala logično temeljiti na vstopnih kriterijih, ki so potrebni za izvolitev; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj brez odlašanja pripravi takšna merila za prihodnje primere, ki bodo omogočili ocenjevanje primernosti države za članstvo v Svetu na podlagi razmer na

področju človekovih pravic;

10. pozdravlja prvo poročilo neodvisne mednarodne komisije za Libijo, ki ga je predložila v skladu z izidom 15. izrednega zasedanja Sveta v septembru 2011; podpira podaljšanje njenega mandata in z veseljem pričakuje končno poročilo, ki naj bi bilo predstavljeno na 19. zasedanju; podpira izvedbo priporočil preiskovalne komisije in se močno zavzema za izvedbo obsežnih, nepristranskih in javnih preiskav vseh domnevnih kršitev mednarodnega prava o človekovih pravicah in mednarodnega humanitarnega prava, do katerih je prišlo v času konflikta, ne glede na to, kdo je storil kršitve, ter ob polnem spoštovanju sodnih jamstev; meni, da položaj človekovih pravic v Libiji ostaja zaskrbljujoč, zlasti glede razmer v zaporih in ravnanja s priporniki, ki so v ujetništvu številnih milic, katere so brez učinkovitega nadzoračasne vlade, in zahteva večjo budnost in trajno podporo mednarodne skupnosti, kot je 25. januarja 2012 pred Varnostnim svetom ZN zahtevala visoka komisarka ZN za človekove pravice;
11. najostreje obsoja vsesplošno brutalno zatiranje in sistematično kršenje človekovih pravic, ki ga sirski režim izvaja nad lastnim narodom, tudi proti otrokom, in poziva sirske oblasti, naj takoj končajo z nasiljem ter naj spoštujejo svoje zaveze v okviru mednarodnega prava o človekovih pravicah, da bo omogočen miren in demokratičen prehod;
12. pozdravlja izvedbo 16., 17. in 18. izrednega zasedanja o položaju človekovih pravic v Siriji, do katerih je prišlo na pobudo Združenih držav in Poljske oz. EU; podpira priporočila, zapisana v novembrskem poročilu o Siriji, in z veseljem pričakuje posodobljeno poročilo, ki bo predstavljeno na 19. zasedanju, ter interaktivni dialog, ki je prav tako predviden na tem zasedanju;
13. pozdravlja odločitev, da se ustanovi mandat posebnega poročevalca o stanju človekovih pravic v Siriji, ko bo potekel mandat preiskovalni komisiji; zlasti izraža polno podporo pozivu preiskovalne komisije, visoke komisarke in vseh nosilcev mandatov za posebne postopke sirijskim oblastem, da v celoti sodelujejo pri izvedbi preiskav, da bodo vse kršitve ustrezno kaznovane; pozdravlja vsa diplomatska prizadevanja visoke predstavnice/podpredsednice Komisije Catherine Ashton in držav članic v Varnostnem svetu ZN glede Kitajske in Rusije, da bi se nemudoma sprejela resolucija o Siriji; globoko obžaluje, da Varnostni svet zaradi ponovnega veta Ruske federacije in Kitajske ni mogel podpreti poziva Arabske lige po široko zastavljenem političnem procesu, ki bi ga vodili Sirijci in ki bi se odvijal v okolju brez nasilja;
14. ponovno izraža zaskrbljenost zaradi položaja človekovih pravic v Bahrajnu in poziva države članice EU, naj si prizadevajo, da bi Svet ZN za človekove pravice sprejel resolucijo o stanju človekovih pravic v Bahrajnu; poudarja, da mora Svet ZN za človekove pravice ponovno obravnavati vprašanje nekaznovanja odgovornih po protivladnih protestih v Jemnu leta 2011, ter meni, da amnestije predstavljajo kršitev mednarodne zakonodaje o človekovih pravicah, če preprečujejo pregon oseb, ki so odgovorne za zločine proti človeštvu, genocid, vojne zločine in druge hude kršitve človekovih pravic;
15. pozdravlja izjavo visoke komisarke ZN za človekove pravice, ki je leta 2011 pozvala egiptovske oblasti, naj prenehajo s pretirano in brutalno uporabo sile proti protestnikom na trgu Tahrir in drugod po državi, vključno z očitno nesorazmerno uporabo solzivca, gumijastih nabojev in ostrega streliva, ter njen poziv po izvedbi neodvisnih preiskav glede raznih demonstracij in drugih dogodkov;

16. poziva EU in njene države članice, naj se v drugem krogu splošnega rednega pregleda za Alžirijo osredotočijo na prisilna izginotja in naj poudarijo, da kljub ustreznim priporočilom organov za spremljanje ni bilo nadaljnjih ukrepov alžirskih oblasti; zahteva ustanovitev posebnega mehanizma za spremljanje te problematike; hkrati poziva EU in države članice EU, naj izrazijo resno zaskrbljenost zaradi nedavnega sprejetja petih zakonov, med drugim represivnega zakona o združevanju ter diskriminatornega zakona o pravicah žensk;
17. poudarja potrebo po mednarodnem opazovanju stanja človekovih pravic v Zahodni Sahari, med drugim s pomočjo posebnih poročevalcev Sveta ZN za človekove pravice;

Drugo

18. pozdravlja odločitev o imenovanju posebnega poročevalca o stanju človekovih pravic v Islamski republiki Iran; pozdravlja vmesno poročilo, ki ga je posebni poročevalec predstavil tretjemu odboru Generalne skupščine ZN, ter z veseljem pričakuje obravnavo tega poročila na 19. zasedanju; poziva iranske oblasti k sodelovanju v preiskavah posebnega poročevalca, med drugim tako, da mu dovolijo vstop v državo; glede na zelo skrb zbujujoče stanje človekovih pravic v Iranu poziva k podaljšanju mandata posebnega poročevalca;
19. izreka pohvalo posebnima poročevalcema o stanju človekovih pravic v DLR Koreji in o stanju človekovih pravic v Burmi/Mjanmaru za njuna nenehna prizadevanja pri opravljanju svojega mandata ter poziva k njenemu podaljšanju; pozdravlja začetne pozitivne spremembe v odnosu Burme/Mjanmara do okrepljenega sodelovanja s posebnimi postopki ter znova poziva k izpustitvi vseh preostalih zapornikov vesti in sprejetju otipljivih ukrepov v boju proti nekaznovanosti v Mjanmaru, zlasti kar zadeva zločine proti človečnosti, storjene na območjih etničnih manjšin ;
20. znova poziva visoko predstavnico/podpredsednico in države članice EU, naj si prizadevajo za trdno skupno stališče EU glede nadaljnjega ukrepanja po poročilu o misiji za ugotavljanje dejstev o konfliktu v Gazi ter naj javno zahtevajo izvajanje njegovih priporočil in odgovornost za vse kršitve mednarodnega prava ne glede na to, kdo je domnevni storilec, in sicer z izvedbo neodvisnih, nepristranskih in učinkovitih preiskav; meni, da bližnjevzhodni mirovni proces ne more biti uspešen brez odgovornosti in pravice;
21. izreka podporo nedavno podeljenemu mandatu neodvisnemu strokovnjaku za stanje človekovih pravic v Slonokoščeni obali, da pripravi poročilo o izvajanju priporočil preiskovalne komisije, ter z veseljem pričakuje obravnavo njegovega poročila na 19. zasedanju;
22. poudarja, da je treba še naprej podpirati prizadevanja za okrepitev procesa ugotavljanja odgovornosti na Šrilanki ter da je treba nadaljevati pozive k vzpostavitvi preiskovalne komisije ZN za vse storjene zločine, kakor je priporočila skupina izvedencev generalnega sekretarja ZN za Šrilanko; poziva šrilanško vlado, naj pošlje vabilo posebnemu poročevalcu ZN za spodbujanje in varovanje pravice do svobode mnenja in izražanja;
23. je zaskrbljen zaradi poslabšanja stanja človekovih pravic v Kazahstanu; meni, da v poročilu, ki so ga pripravili v uradu generalnega tožilca, o dogodkih v krajih Žanaozen in Šepte (zahodni Kazahstan) ni zadosti obravnavana vloga kazahstanskih državnih sil pri krutem zatrtju protestov stavkajočih naftnih delavcev, njihovih privržencev in podpornikov, ki so potekali od 16. do 18. decembra 2011, pri čemer je bilo ubitih najmanj 17 ljudi; je ogorčen zaradi odvzemov prostosti vodjem opozicijskih strank, zagovornikom človekovih pravic in

novinarjem, ki so temu sledili; poziva k neodvisni mednarodni preiskavi dogodkov in takojšnji izpustitvi vseh političnih zapornikov, tudi odvetnice naftnih delavcev Natalije Sokolove; poudarja, da je treba o stanju človekovih pravic v Kazahstanu razpravljati na prihodnjem zasedanju sveta Združenih narodov za človekove pravice;

24. izreka pohvalo Uradu visoke komisarke za človekove pravice za njegova prizadevanja glede stanja človekovih pravic v DR Kongu ter poudarja, da je treba znova podeliti mandat neodvisnemu strokovnjaku za spremljanje stanja človekovih pravic v DR Kongu ter se s tamkajšnjimi oblastmi lotiti problematike izvajanja priporočil mednarodnih mehanizmov za človekove pravice;
25. poziva delegacijo EU in države članice EU, naj si glede na obžalovanja vredno dosedanjo prakso ter nadaljnje slabšanje stanja na področju svobode izražanja in svobode veroizpovedi ali prepričanja in vesti v Eritreji prizadevajo za rešitev stanja v tej državi v okviru Sveta za človekove pravice;
26. pozdravlja poročilo visoke komisarke ZN za človekove pravice o stanju v Afganistanu, ki izhaja iz dela njenega urada v okviru Misije pomoči Združenih narodov v Afganistanu (UNAMA); poziva države članice EU, naj javno podprejo to poročilo in naj v razpravi o poročilu podprejo njegova priporočila o krepitvi pravne države, boju proti nekaznovanosti, pravicah žensk in delu afganistanskih institucij za človekove pravice; podpira imenovanje posebnega poročevalca o stanju človekovih pravic v Afganistanu;
27. ugotavlja, da je načelo odgovornosti za varovanje (R2P) doživelo napredek v organih ZN, kot so Varnostni svet, Generalna skupščina in Svet za človekove pravice; poudarja, da je načelo odgovornosti za zaščito vseobsegajoč pojem, ki zajema več kot le vojaško posredovanje; je seznanjen tudi z novo razlago (odgovornost pri varovanju), ki so jo privzele predvsem nekatere države BRIK, zlasti Brazilija, po kriznih razmerah v Libiji; spodbuja nadaljnjo razpravo o tem, kako bi lahko organi Združenih narodov, zlasti Varnostni svet, uporabili to načelo, da bi zagotovili boljše sodelovanje med državami članicami v kriznih razmerah; v zvezi s tem poudarja predvsem preventivno vlogo Mednarodnega kazenskega sodišča, zlasti njegovega tožilstva, in prednosti napotitve zadev na Mednarodno kazensko sodišče prek Varnostnega sveta ZN;
28. poudarja potrebo po mednarodnem spremljanju stanja človekovih pravic na Kitajskem ter poziva države članice EU, naj se glede na propadli dialog med EU in Kitajsko o človekovih pravicah dejavno lotijo vzpostavitve takšnega spremljanja, da bi dosegli pomembne in otipljive rezultate;
29. znova poudarja, da je svoboda misli, vesti in veroizpovedi, vključno s svobodo spremembe ali opustitve svoje veroizpovedi ali prepričanja, temeljna človekova pravica; izreka pohvalo posebnemu poročevalcu za svobodo veroizpovedi ali prepričanja za njegovo delo ter obžaluje, da se mnogim posameznikom in skupnostim po vsem svetu, odreka ta pravica; obžaluje, da je na ozemlju historičnega Tibeta svoboda veroizpovedi in izražanja nenehno kršena in da je nedavno večje število Tibetancev umrlo s samosežigom, ki je skrajna oblika protesta proti zatiranju pravic in svoboščin;
30. obsoja nedavno izjavo japonskega ministra za pravosodje o morebitni ponovni uvedbi smrtne kazni; pozdravlja odločitev Mongolije z dne 5. januarja 2012 o opustitvi smrtne kazni, ki je sledila moratoriju na izvajanje smrtne kazni od januarja 2010, ter spodbuja Svet ZN za človekove pravice in Generalno skupščino ZN, naj nadaljujejo prizadevanja za

moratorij na smrtno kazen in njeno odpravo po vsem svetu;

31. pozdravlja odločitev gvatemalskega parlamenta o ratifikaciji Rimskega statuta;
32. pozdravlja prizadevanja organa ZN za enakost spolov (organ ZN za ženske), ki bi morala prispevati k izvajanju in obrambi „pekinškega pravnega reda“, med drugim kar zadeva spolne in reproduktivne pravice, pa tudi na izvajanje resolucije Varnostnega sveta ZN št. 1325 o vlogi žensk pri zagotavljanju miru in varnosti, kar so bistvene teme za EU;

Splošni redni pregled

33. pozdravlja izid pregleda Sveta ZN za človekove pravice, ki potrjuje, da bi se moral drugi krog splošnega rednega pregleda osredotočiti med drugim na izvajanje v prvem krogu sprejetih priporočil, vendar poudarja, da iz tega procesa ne bi smeli izključiti tistih priporočil, ki jih država, v kateri se izvaja pregled, ni sprejela; poziva države, ki sodelujejo pri splošnem rednem pregledu, naj se pri ocenjevanju tretjih držav osredotočijo predvsem na njihovo ukrepanje po pregledu ter na izvajanje priporočil organov ZN za spremljanje pogodb in posebnih postopkov, to pa naj obravnavajo kot pomembno politično podporo tem dragocenim strokovnim prispevkom;
34. spodbuja države članice EU, naj zagotovijo tehnično pomoč pri izvajanju priporočil splošnega rednega pregleda v skladu z zavezami, danimi v okviru institucionalnega paketa Sveta ZN za človekove pravice, in izidom postopka pregleda; opozarja na Prostovoljni sklad za finančno in tehnično pomoč pri izvajanju splošnega rednega pregleda, ki je v tem smislu koristen instrument, in spodbuja druge države članice, naj sledijo britanskemu in nemškemu zgledu pri prispevanju v sklad;
35. meni, da bi si morala EU prizadevati za večjo prepoznavnost postopka splošnega rednega pregleda, tako da bi priporočila vključila v večstranske pogovore z državami članicami ZN;
36. pozdravlja okrepljeno vlogo, v skladu s pariškimi načeli podeljeno nacionalnim institucijam za človekove pravice, ki jim je zdaj omogočeno, da med sprejemanjem izida splošnega rednega pregleda na plenarnem zasedanju posredujejo takoj za državo, v kateri se izvaja pregled; znova izreka podporo nevladnim organizacijam za človekove pravice ter večji vključenosti civilne družbe in stroke v splošnem rednem pregledu;
37. pozdravlja dejstvo, da izid pregleda Sveta ZN za človekove pravice omogoča predložitev prostovoljnega vmesnega dopolnila o ukrepanju po sprejetih priporočilih, ter spodbuja države članice EU, naj bodo pri tem za zgled;

Posebni postopki

38. znova poudarja stališče, da so posebni postopki osrednji del sistema ZN za človekove pravice ter da verodostojnost in učinkovitost Sveta za človekove pravice temelji na izvajanju posebnih postopkov v celoti in na sodelovanju Sveta z nosilci mandatov;
39. pozdravlja dejstvo, da je postopek pregleda Sveta ZN za človekove pravice potrdil integriteto in neodvisnost nosilcev mandata, saj sta to bistveni značilnosti posebnih postopkov;
40. pozdravlja ukrepe v okviru pregleda Sveta ZN za človekove pravice, namenjene povečanju

preglednosti v postopku izbire in imenovanja nosilcev mandatov; pozdravlja tudi okrepljeno vlogo nacionalnih institucij za človekove pravice v tem izbirnem postopku v skladu s pariškimi načeli;

41. obžaluje, da ni bil vzpostavljen mehanizem, ki bi posebnim postopkom omogočal samodejno sprožitev obravnave razmer v Svetu ZN za človekove pravice, kar bi okrepilo njihovo zmogljivost zgodnjega opozarjanja; obžaluje, da ni mehanizmov za nadaljnje ukrepanje glede izvajanja priporočil posebnih postopkov;

Udeležba EU

42. pozdravlja napovedano povečanje sredstev za evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) ter poudarja, da bi bilo treba ta dodatna sredstva uporabiti tudi za povečanje podpore Svetu ZN za človekove pravice; pozdravlja finančne prispevke, ki se od leta 2007 prek tega instrumenta namenjajo Uradu visoke komisarke za človekove pravice; pričakuje, da bo Komisija glede na obseg novih izzivov, ki so se pojavili v zadnjem času, morda želela povišati svoj letni prispevek;
43. znova izraža trdno podporo dejavni udeležbi EU v delu Sveta ZN za človekove pravice s podporo resolucijam, uradnimi izjavami ter udeležbo v interaktivnih pogovorih in razpravah;
44. znova poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo polno spoštovanje človekovih pravic v notranjih politikah, da bi se izognili dvojnemu merilu, povečali skladnost med notranjo in zunanjo politiko ter okrepili njuno moralno avtoriteto na mednarodni ravni; poziva visoko predstavnico/podpredsednico baronico Catherine Ashton, naj se posveti problematiki vpletenosti evropskih podjetij v kršitvah človekovih pravic zunaj EU ter naj si prizadeva za uveljavitev sistema sankcij za ta podjetja ali vsaj za spremljanje takšnih primerov, s čimer bi zagotovili, da ta podjetja ne bi prejela subvencij ali kakršne koli pomoči od Evropske službe za zunanje delovanje;
45. znova poudarja ključni pomen oblikovanja trdnih skupnih stališč EU, da bi lahko izkoristili kolektivno moč EU in njenih držav članic; je v zvezi s tem seznanjen z razvojem zmogljivosti Delovne skupine Sveta za človekove pravice (COHOM) in s prizadevanji za opredelitev ključnih prednostnih nalog, pa tudi s prizadevanji za jasno porazdelitev dela, kar bo prispevalo k razvoju medregijskega dometa in sodelovanja ter k lobiranju v zmernih državah, tudi med Ženevo in New Yorkom; pozdravlja obstoječo Delovno skupino Sveta za človekove pravice v Bruslju in predlog o vsakoletnem srečanju te skupine v Ženevi; podpira prizadevanja, da bi izrazili „eno sporočilo z mnogimi glasovi“, vendar obžaluje, da iskanje skupne podlage prepogosto vodi v sprejetje najmanjšega skupnega imenovalca, zlasti v končnih sklepih Sveta, ter poziva k drznejšemu in ambicioznejšemu ukrepanju; v zvezi s tem spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje, zlasti delegaciji EU v Ženevi in New Yorku, naj doseže večjo skladnost na podlagi pravočasnih in konkretnih posvetovanj ter prepoznavnosti delovanja EU, da bi povečali njeno verodostojnost v Svetu;
46. pozdravlja zavezanost visoke predstavnice/podpredsednice oblikovanju letnega pristopa k opredeljevanju prednostnih nalog v ZN na vseh srečanjih v Ženevi in New Yorku, povezanih s človekovimi pravicami, ter opozarja na potrebo po tesnem sodelovanju med visoko predstavnico/podpredsednico in komisarjem za humanitarno pomoč in civilno zaščito, saj so njune zadeve, zlasti na področju človekovih pravic, tesno povezane;

47. pozdravlja sprejetje resolucije 65/276 Generalne skupščine ZN o sodelovanju EU pri delu ZN kot skromen začetek odločnejših prizadevanj za krepitev vloge Unije pri dejavnostih te organizacije v zvezi s človekovimi pravicami; meni, da mora zdaj EU odločno vztrajati pri uveljavljanju svojih pravic in si zastaviti ambiciozno strategijo za nadaljnjo krepitev svojega statusa pri ZN;
48. pozdravlja konstruktivno vlogo, ki so jo EU in njene države članice igrale pri reviziji Sveta ZN za človekove pravice, zlasti pri zagovarjanju neodvisnosti Urada visoke komisarke za človekove pravice in pri njihovi podpori posebnih postopkov in mandatov za posamezne države; poudarja, da je treba zagotoviti zadostna finančna sredstva, da bodo regionalne pisarne Urada visoke komisarke za človekove pravice ostale odprte;
49. poudarja, da je v EU nujno treba izboljšati zmožnost osveščanja drugih, vključno z razvojem močnih zavezništev s ključnimi regionalnimi partnerji in vsemi zmernimi državami, kot tudi z mehanizmom za vključevanje podpore visoke predstavnice/podpredsednice pri lobiranju v prestolnicah tretjih držav;
50. toplo pozdravlja izjavo visoke predstavnice/podpredsednice v Parlamentu dne 13. decembra 2011 o nadaljnjih ukrepih v zvezi z dolgotrajno zahtevo Parlamenta po uvedbi položaja posebnega predstavnika EU za človekove pravice; poudarja, da bi morala biti oseba s tem mandatom imenovana na podlagi strokovnosti z dokazanim strokovnim znanjem na področju človekovih pravic; poziva k čimprejšnjemu imenovanju ter k dodelitvi zadostnih sredstev, da bo ta mandat lahko uspešen;
51. pooblašča svojo delegacijo na 19. zasedanju Sveta ZN za človekove pravice, naj posreduje pomisleke in poglede iz te resolucije; poziva delegacijo, naj Pododboru za človekove pravice poroča o svoji udeležbi na zasedanju; meni, da je nujno treba nadaljevati prakso pošiljanja delegacij EU na zadevna zasedanja Sveta ZN za človekove pravice in Generalne skupščine ZN;

o

o o

52. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, Varnostnemu svetu ZN, generalnemu sekretarju ZN, predsedujočemu 66. generalne skupščine ZN, predsedniku Sveta ZN za človekove pravice, visoki komisarki ZN za človekove pravice ter delovni skupini EU–ZN, ki jo je ustanovil odbor za zunanje zadeve.